

de *hervormde* vaan

74^e jaargang · nr 5/6 · mei-juni 2014

pagina 3

Openingswoord:
Huishoudelijke
Vergadering

pagina 7

Bijbelstudie n.t.:
Een man een man,
een woord een woord

pagina 15

Lezing
Huishoudelijke Vergadering:
Leven in de eindtijd:
Volharding geboden

1e voorzitter: Ds. W. Westland

Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk

T 0180 412477 • dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap

Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren

T 0318 483717 • dsjpnep@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk

Callunalaan 12, 6721 HA Bennekom

T 0318 304955 • ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk

Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk

T 0180 423817 • c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom

Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik

T 0348 551496 • c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester:

Dhr. J. van Capelleveen

Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal

T 0318 516930 • jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots (commissie 25+)

Joh. Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen

T 0548 519549 • e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)

Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk

T 0180 424636 • j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)

Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk

T 033 8446241 • a.goijert3@upcmail.nl

Overlijdensberichten:

J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen

E info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties: Schriftelijk melden aan het Bondsbureau

Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:

Hervormd Bondsbureau, Beatrixstraat 20a,

3862 DB Nijkerk • T 033 - 2456699

E bonds-bureau@filternet.nl

Bankrek.nr. NL08RABO377871559

t.n.v. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

*Voor al onze activiteiten zie onze agenda op
www.hervormdemannenbond.nl*

inzenden kopij juli/augustus-nummer

De kopij voor het juli/augustus-nummer moet vóór

21 juni bij de drukker (info@boutdruk.nl)

aanwezig zijn.

inhoud

Openingswoord Huishoudelijke Vergadering	3
Bijbelstudie o.t.	4
Bijbelstudie n.t.	7
Van de voorzitter	11
In the picture	12
Lezing Huishoudelijke Vergadering	15
Organisatienieuws	18
Overlijdensberichten	19
Verdiepings 25+ Conferentie	20

Openingswoord op de Huishoudelijke Vergadering in Gouda op 5 april 2014

Ds. W. Westland

“Geef de HEERE de eer van ZIJN NAAM”

(Psalm 96 : 8)

Psalm 96 is een oproep om God te loven. Wie de dichter van deze psalm is, kan niet met zekerheid gezegd worden. Hij valt zomaar met de deur in huis: zingt de HEERE een nieuw lied...!

Verschillende uitleggers denken bij deze psalm aan koning David. Aan het moment, waarop de ark werd teruggebracht in de tabernakel te Jeruzalem. Want in 1 Kronieken 16 komen we dezelfde woorden tegen. Maar hoe dan ook, de psalmdichter heeft alle reden om God te loven. Om Zijn goedheid en trouw. Omdat er bij de Heere heil te vinden is. Redding, zelfs uit de diepste nood van onze zonden. En dan roept hij ook andere mensen op, om mee te doen in deze lofzang. En dat gaat heel ver. Want ook de heidenen moeten het weten. Ook de volken moeten Hem de eer brengen. En via deze meditatie komt deze oproep ook tot ons: Geef de HEERE de eer van Zijn Naam.

Zijn Naam

Gods Naam zegt ons, wie Hij is, en wat Hij doet. Dat is heel anders dan bij ons. Bij ons zegt een naam niet zoveel. Maar bij de Heere kun je ervan op aan: Zoals de Heere heet, zo is Hij ook! Nu wordt de Heere in de Bijbel met vele namen genoemd: de Eeuwige, de Almachtige, de Schepper, onze Vader. Maar er is één naam, die wel heel persoonlijk voor de Heere is. De naam, die Hij aan Mozes bekend maakte bij het brandende braambos: „Ik ben Jahwè - dat betekent ‘Ik zal zijn, die Ik zijn zal’.

De Getrouwe, de Onveranderlijke, de God van het Verbond. Die naam wordt realiteit in de geschiedenis van Israël. Want al wordt het volk Israël ontrouw, Hij blijft getrouw. Trouw aan Zijn beloften. Ook aan die heerlijke belofte, dat de Messias zou komen. De Verlosser! In de volheid van de tijd wordt Hij geboren, en Hij krijgt de naam Jezus, Redder, Verlosser. En dan hoor ik Petrus zeggen in Handelingen 4 : 12 „Er is onder de hemel geen andere naam, waardoor wij zalig moeten worden.” Met alle andere namen kom je verkeerd uit!

De eer

Nu klinkt de oproep: Geeft de HEERE de eer van Zijn Naam. In het Hebreeuws staat hier het woord „kabood”. Dat betekent oorspronkelijk: gewicht. Dat wil dus zeggen: geeft aan die Naam het gewicht, dat Hem toekomt. Er klinken in deze wereld allerlei namen. Gewichtige namen. Maar na verloop van tijd verliezen ze hun gewicht. Maar de Naam van God, die mag het en moet het volle gewicht hebben. Want Zijn Naam steekt boven alles uit. Die vraagt eerbetoon van ons allen.

Wat dat concreet betekent? Begin maar bij onze woorden: goed spreken van Hem. Opkomen voor Zijn Naam, juist nu zovelen die Naam door de modder halen. Ik denk aan ons zingen en onze gebeden. Maar vooral ook onze levenshouding. Zorg, dat Zijn Naam niet gelasterd wordt door een foute levenspraktijk. Laten we maar bidden, dat we Zijn Naam hooghou-

den, en iets mogen uitstralen van Hem. Zodat de mensen om je heen gaan denken: die heeft iets, wat ik niet heb. Ja, de God, die hij of zij dient, moet wel een goede Koning zijn, een machtige Koning.

Waarom dit Appèl

Waarom is deze oproep nodig? Moest dat niet vanzelf gaan? We zijn toch geschapen om God te eren. Waarom dan dit appèl? Met deze vraag weet u, denk ik, het antwoord al. Door onze zondeval in Adam! Wij zoeken de eer van onze eigen naam. Die vinden we zeker zo gewichtig als de naam van God. Wij willen naam maken in deze wereld. Carrière maken. In ons werk. In de politiek. In het maatschappelijk en kerkelijk leven. Maar de naam van God de eer geven, wat komt daarvan terecht? Daarom zet deze oproep u en mij beschaamd. Waar de Heilige Geest u eerlijk maakt tegenover God en tegenover jezelf, daar moet je schuldig het hoofd buigen. O Heere, ga niet met mij in het gericht. Want ik heb u

de eer van uw Naam, die u zo waard bent, niet gegeven!

Maar dan mag ik u en jou wijzen op de Naam, die ons bekend gemaakt is: Jezus, Redder. Hij heeft gezegd in Johannes 17: "Vader, Ik heb Uw Naam verheerlijkt op de aarde". Het volle gewicht gegeven. Ook al werd Hij als een godslasteraar tot de dood veroordeeld. Zijn bloed reinigt van alle zonden. Daarom, kom tot Hem met de nood en de schuld van uw leven. Klem u vast aan Zijn Naam. Uw Naam is toch Jezus, Redder! Doe het ook bij mij! En wat zegt de Heere Jezus dan: probeer het niet langer zelf. Maar kom achter Mij aan. Volg Mijn voetstappen. Ik wil het u leren om aan God de eer te geven, die Hem toekomt. Want Hij heeft het beloofd: Dit volk heb Ik Mij geformeerd, ze zullen Mijn lof vertellen. Nu al in beginsel. Midden in de praktijk van het leven. Nog wel met vallen en opstaan. Maar Hij zal Zijn werk, ook voor u en jou voleinden. Want we zingen er toch van met Psalm 72: Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen!

4

Ds. D. Jongeneel

bijbelstudie o.t.

Je plaats weten

Numeri 2

U zult Numeri 2 niet het meest boeiende Bijbelhoofdstuk vinden. Maar Numeri 2 is voluit Gods Woord. Zie vers 1! Wat heeft dit bijbelgedeelte ons te zeggen? Heel wat! In deze bijbelstudie stip ik vier dingen aan.

1. De HEERE brengt orde aan (vers 1-34)

Numeri 2 laat zich lezen als de plattegrond

van het tentenkamp van de Israëlieten in de woestijn. U hebt vast wel eens beelden van vluchtelingenkampen gezien. Het oogt vaak

als een rommelig gebeuren. Alles kris-kras door elkaar. Zonder enige orde. Hoe anders is het met het tentenkamp van Israël in de woestijn. Op aanwijzen van de HEERE wordt dat ordelijk opgebouwd.

Is het niet heel kenmerkend? Voor het spreken en werken van de HEERE? Waar Hij de leiding heeft, wordt het geen rommeltje. De Heere stelt orde op zaken. Hij brengt het leven op orde. Waar Hij regeert, zal het geen chaos zijn of blijven. Dat zien we in Genesis 1 en op zoveel andere plaatsen in de Schrift. Niet in het minst wordt het zichtbaar in de daden van de Heere Jezus. Hij verlost menig mens van de wanorde die er is, als zonde en duivel het leven beheersen. Onder Zijn leiding en door Zijn woord komen er vaste lijnen in verstrooide en versnipperde levens. Wat blijkt ook daaruit Gods zorg voor het leven van Zijn volk!

Eén aspect van de plattegrond van het tentenkamp valt op. Aan de oostkant, waar de zon opkomt, krijgt de stam van Juda als eerste een plaats (vers 3-4). Die stam heeft daar een vooraanstaande positie. Als het volk verweist, gaan zij voorop (vers 9). Daar zie je al iets van de vervulling van de profetische woorden van de stervende Jakob in Genesis 49:8-12. En het doet denken aan Jezus Christus. Hij is uit Juda's stam voortgekomen en wordt de 'Leidsman' (Hebr. 12:2) genoemd. Als de grote Voortrekker en Voorganger gaat Hij Zijn volk voor!

2. De HEERE stelt Zichzelf centraal (vers 17)

In het hart van Numeri 2 staat vers 17. Die tekst brengt ons bij het centrum van het tentenkamp van Israël. En daar staat de tent der samenkomst. De tent van ontmoeting. De

tabernakel. Waar de HEERE Zich ontmoeten laat.

Het doet denken aan veel dorpen en steden in ons land. De kerk in het midden, in het (oude) centrum! Dat heeft een diepe betekenis. He-las zijn er heel wat van die kerken niet meer in gebruik. En als er vandaag de dag nieuwe kerken gebouwd worden, worden ze meestal aan de rand van een wijk gebouwd. En gemeentes komen samen op industrieterreinen. Buiten de woonwijken. Omdat er in de wijk geen plaats voor een kerkgebouw is. Zo wordt de kerk steeds meer een randverschijnsel in onze samenleving. En zo wordt zichtbaar dat God steeds meer buiten het leven van onze maatschappij komt te staan. Maar de HEERE Zelf eist een andere plaats op. De centrale plaats. Midden in het leven.

Wat een wonder is dat trouwens. Dat de HEERE te midden van Zijn volk wil zijn. Voor iedereen even dichtbij. In ieders zicht (zie Ex. 33:8). Binnen ieders bereik. Er is alles voor te zeggen, dat Hij Zich verre van hen zou houden. Dat Hij op een afstand zou blijven. Want hoe zij met Hem omgaan... Wat een ongehoorzame en ongelovige mensen. Herkenbaar? Maar Hij wil met mensen te maken blijven hebben. En Hij maakt Zich bekend. Uit eigen beweging. Ondanks alles. Op heerlijke wijze laat Hij Zich kennen. In de tabernakel. Waar op Zijn bevel de bediening van de verzoening plaatsvindt. Waar offerdieren geofferd worden. Om God en mens met elkaar te verzoenen.

Je ziet het ook in het Nieuwe Testament. Johannes de Doper wijst de Zoon van God aan. Midden onder de mensen is Hij (Joh. 1:29). En dat gaat ver! Dat wordt zichtbaar op Golgotha. Daar wordt Hij gekruisigd. Met twee anderen. 'En Jezus in het midden' (Joh. 19:18). Het zal in de hemelse heerlijkheid niet

anders zijn: de Heere in het midden (zie bijv. Openb. 1:13 en 5:6)!

3. De HEERE eist gepaste eerbied

De HEERE is dus geen afstandelijke God. Hij komt ons zeer nabij. Maar Hij blijft wel Zichzelf. En dat betekent, dat je als mens niet zomaar bij Hem binnenloopt. De tent der samenkomst wordt omringd door wachters. Een erewacht van Leviëten (vers 17). Ze hebben altijd dienst.

De Leviëten waken voor Gods eer. Maar ze zijn ook om de tabernakel gelegerd om de Israëliëten te beschermen. Om ervoor te waken, dat zij lichtvaardig met de HEERE en Zijn dienst omgaan. Dat zou hun het leven kosten. Gods toorn oproepen (Num. 1:51 en 53). Bij de HEERE luistert het nauw. Bij Hem kan niet alles erdoor. Want Hij kan geen onzuiverheid en ongerechtigheid verdragen.

Dat wordt nergens in de Bijbel herroepen. Het wordt alleen maar onderstreept. Keer op keer. Ook in het Nieuwe Testament. Neem een tekst als 1 Korinthe 3:17. Een echt nieuwtestamentisch woord. Maar in wezen met dezelfde strekking. 'Als iemand de tempel van God schendt, zal God hem schenden' (1 Kor. 3:17).

In de omgang met de HEERE en Zijn heilige dienst is eerbied nodig. Wij kunnen heel populair en plat met God denken om te gaan. Voor Gods aangezicht verschijnen met een houding, waaruit weinig eerbied en ontzag spreekt. Maar de Leviëten leren ons: pas op! Bedenk Wie de HEERE is. Hij is een God van liefde en genade. Zeker! Dat blijkt uit alles! Maar dat doet niets af aan Zijn heiligheid.

4. De HEERE reist mee

In Numeri 2 lezen we dikwijls de woorden 'zich legeren' / 'hun kamp opslaan' en 'optrekken' / 'opbreken'. Het volk is immers onderweg. Naar het land van de belofte. En de HEERE reist mee! Hij is er altijd bij. Zouden onze gedachten daarbij niet mogen gaan naar onze levensreis? Ook wij zijn onderweg. De HEERE wil erbij zijn! Niet in het minst om ons te doen reizen op het kompas van Zijn rijke beloften. En ons uitgaan en ingaan te bewaren. Tot in eeuwigheid. Om Jezus' wil mogen we gaan met God (Matt. 28:20)!

Gespreksvragen

1. De Heere is een God van orde. Waar Hij niet regeert, is het leven een chaos. Kunt u daar voorbeelden van geven? Wat heeft 1 Korinthe 14:40 hiermee te maken?
2. De Heere wil in ons leven centraal staan. Zodat het leven om Hem draait. Als u een plattegrond van uw leven zou tekenen, wie of wat staat er dan in het midden? Waarom duwen wij de Heere en Zijn dienst zo vaak naar de randen van ons leven?
3. Wat doet het u te mogen weten dat de Heere in Zijn Zoon midden in ons leven gekomen is?
4. Bij het Heilig Avondmaal kennen wij de tafelwachters. Hoe zijn zij te vergelijken met de Leviëten?
5. Reageert u eens op de volgende stelling: 'Hoe meer je gaat zien van de heiligheid van God, hoe meer je je gaat verwonderen over Zijn nabijheid in ons leven en hoe eerbiediger je wordt in de omgang met Hem en Zijn dienst.'
6. De Heere wil Zijn volk onderweg vergezellen. Welke troost mogen we daaruit putten?

Een man een man, een woord een woord

2 Korinthe 1 : 12-22

Vers 12-14

Er is tussen Paulus en de gemeente van Korinthe een onverbreekbare band gegroeid. Ze zijn aan elkaar verbonden in gebed en dankzegging. Paulus kan Korinthe niet afschrijven, ondanks alles. Het bleek al in het voorafgaande. Daarom begint hij nu met: "Want". In vers 12 onderstreept Paulus zijn integriteit. Hij verdedigt zich tegen zijn opponenten, de sofisten, die het gezag van zijn apostelschap betwisten, met een belangrijk kernwoord uit deze brief: roem. Dat lezen we 29 maal! Hij roemt niet in zichzelf, in eigen kwaliteiten, maar in de Heere (1 Kor. 1:31). Hij is de grond van alle roem (2 Kor. 10:17). Dat is tot de eer van God. Hij kan ook roemen in zijn bediening omdat die uit God is. Dit is anders bij zijn opponenten, zie 2 Kor. 11:12-13. Paulus doet een beroep op het geloofwaardig getuigenis van zijn geweten. Vgl. Rom. 9:1. De apostel schrijft vaak over het geweten. In positieve zin. Het is zijn bewustzijn voor het aangezicht van God. Hij heeft zich in zijn gedrag laten leiden door eenvoud en oprechtheid, ook wel vertaald door heiligheid en zuiverheid of reinheid. (Zie Van Spanje). Ze komen beide van God en daarom kan hij er mee voor God bestaan. Dit typeert zijn bestaan en zo zou het bij alle kinderen van God moeten zijn. Wat is de betekenis? Hij is niet dubbelhartig, geen mens met 2 of 3 gezichten, wat heb je aan zulke mensen? Oprecht of zuiver is integer, met onvervalste motieven. Zoals het bij hem van binnen is, zo komt het ook naar buiten. Omdat het zo door God gewerkt

is, kan hij er ook mee voor God bestaan. Hij kan God in zijn hart laten kijken. Hij wordt niet geleid door vleeselijke wijsheid (1 Kor. 1:17) waarvan ze hem in Korinthe mogelijk beschuldigd hebben. Wat is dat? Menselijke, zondige, egocentrische wijsheid. Het tegendeel is de genade van God. Zijn levenselement.

De vrije gunst die eeuwig God bewoog. In de Concordantie kun je zien hoe vaak Paulus over de genade van God schrijft, ook in deze brief, hier voor het eerst. Het is de onverdiende goedheid van God aan zondaren bewezen. Bij Paulus is genade de kerngedachte van Gods verlossend optreden in Jezus' verzoenend sterven.

Ons gedragen hebben of verkeerd hebben, overal waar Paulus in de wereld kwam en vooral in Korinthe, waar hij zo lang werkte en aan wie hij zoveel schreef. Daar konden ze goed weten hoe hij handelde en wandelde. Paulus meent wat hij schrijft, vers 13. Zijn hele correspondentie vaak geschreven met anderen: wij. Het zijn rondzendbrieven. Iedereen mag ze lezen en met elkaar vergelijken. Als men Paulus maar op zijn woord gelooft. Een man, een man en een woord een woord. De lezers moeten geen waarheid achter de waarheid zoeken. Gewoon lezen, wat er staat. Geen inlegkunde. Het nemen als het Woord van God. Dat geldt voor heel de Bijbel. Paulus zegt: wat u in onze brieven leest en ervan begrijpt, is ook precies zo bedoeld. Begrijpen ze de inhoud van de brieven nu nog

gedeeltelijk, Paulus hoopt dat ze het eens ten volle zullen begrijpen.

Wanneer zal dat zijn? Daarover spreekt vers 14, de zin loopt door. Op de dag van de Heere Jezus. De dag van de wederkomst en oordeel. Paulus en de gemeenteleden van Korinthe zullen dan voor God staan. Er zal sprake zijn van wederzijdse waardering. Zij zullen trots op hem zijn, zoals hij nu trots op hen is. Wat zal dat heerlijk zijn! De uiteindelijke bedoeling van Paulus is dat al zijn lezers tot God in Christus gebracht zullen worden. “Deze functie van zijn brieven mag de kerk niet uit het oog verliezen” (Pop). De komende dag van de Heere heeft alles te maken met het heden. Henry past het als volgt toe: “Het is een zegen wanneer dienaren en gemeente in elkaar kunnen roemen. Deze roem zal volmaakt worden in de dag, waarop de grote Herder van de schapen verschijnen zal”.

Vers 15-16

Paulus heeft zijn reisplannen veranderd en dat heeft een negatieve indruk achtergelaten. Calvijn, ik verzuimde hem te noemen bij de gebruikte boeken, zegt het zo: “Toen hij beloofd had tot hen te zullen komen, veranderde hij daarna van voornemen, waarop sommigen hem gelasterd hebben, gelijk deze verontschuldiging bewijst. Hij geeft bedekt daarvan de Korintheers de schuld. Door hun ondankbaarheid hebben zij hem enigszins verhinderd te komen”. Toch voert Paulus dit gewijzigde reisplan niet of misschien gedeeltelijk uit. Korinthe wacht tevergeefs. In zijn plaats komt wel zijn medewerker Timotheüs. Daarna Titus en via hem nog een brief, de z.g.n. tranenbrief (zie 2 Kor. 2:3v), waarvan wij de inhoud niet kennen. De wijziging van zijn reisplannen wordt Paulus in Korinthe niet in dank afgenomen. Zie je wel, zeggen zijn tegenstanders, dat je niet van hem op aan

kunt? Niet alleen zijn brieven zijn twijfelachtig, maar ook Paulus zelf. Hij is wispelturig. Er is bij hen een gebrek aan vertrouwen. Bij Paulus niet. Hij vertrouwt er op dat zij hem nu gedeeltelijk en straks op de dag van de Heere ten volle zullen vertrouwen. Zo begint vers 15. Wel een nieuw gedeelte, maar toch in aansluiting bij vers 14.

Wat is die tweede genade of genadegift? De eerste genade was dat hij anderhalf jaar onder hen had gearbeid om hen voor de Heere te winnen. Zie Hand. 18. Toen is de gemeente gesticht. De tweede genade is zijn volgende komst. Dan zal de gemeente worden bevestigd in het geloof. Een bezoek van Paulus aan een gemeente is, recht gezien, een genadegift van God.

In vers 16 ontvouwt Paulus zijn plannen: door Korinthe naar Macedonie, terug naar Korinthe en dan naar Judea, dat is Jeruzalem. Hij heeft die niet kunnen uitvoeren. Belangrijk is wat hij schrijft over: op weg geholpen worden, voortgeholpen worden (NV 1951). Dit is een technisch-missiologische term in het NT. Het komt ook voor in Hand. 15:3, 20:38, 21:5; Rom. 15:24; 1 Kor. 16:6,11; Titus 3:13 en 3 Joh. 6. Dit voorthelpen was een apostolisch recht en een gemeentelijke plicht. Paulus kon er op rekenen dat de gemeenteleden hem de reis naar Judea gemakkelijker zouden maken. Niet zozeer met geld, maar met scheepsgelegenheid, voedsel en kleding en evt. gezelschap. Het waren enorme reizen, daar moet niet te licht over gedacht worden!

Die kwestie van zijn reisplannen en de wijzigingen daarvan zijn niet eenvoudig. Pop zegt er dit van: “Een allen overtuigende oplossing van de vragen, die zich hier voordoen, zal wel niet gegeven worden. Wellicht is het ook niet ter zake er lang bij stil te staan, omdat het erom gaat op te merken, hoe Paulus zijn

best doet te laten zien, dat hij zijn plan met de beste bedoeling had opgesteld”.

Vers 17-19

Paulus stelt nu 2 vragen: Heb ik lichtvaardig gehandeld? Zijn mijn voornemens naar het vlees? Nog altijd in verband met zijn reisplannen. Sommigen misbruiken de verandering van zijn reisplannen om zijn apostolisch gezag te ondermijnen. Mogelijk heeft Titus hem dit meegedeeld. Lichtvaardigheid heeft een bepalend lidwoord oorspronkelijk. Blijkbaar betreft het een specifieke beschuldiging tegen Paulus. De vragen die Paulus stelt dringen de gemeenteleden tot zelfonderzoek. Is het terecht dat men zo spreekt? Is hij echt lichtvaardig, veranderlijk? Ging hij echt met vlees en bloed te rade? Ging hij voor zijn eigen voordeel? Was het bij hem “ja” zeggen en “nee” doen? Praat hij maar wat? Nee toch! Vgl. Mat. 5:37 en Jac. 5:12.

Pop zegt dat de opponenten in Korinthe lijken op sommige critici, die 2 elkaar tegensprekende teksten aangrijpen om het gezag van heel de Bijbel omver te werpen. Men zoekt een stok om de hond te slaan. Zie voor dit probleem Joh. Polyander “Schijnbaar tegenstrijdige Schriftuurplaatsen verklaard”.

In vers 18 beroept hij zich op de onwankelbare trouw van God. We hebben hier zelfs te doen met een eedsformule. Zo waar God getrouw is, is ons spreken tot u niet ja en nee. God heeft Paulus geroepen, gezonden en Gods trouw waarborgt dat de apostolische prediking niet nu eens zus en dan eens zo kan klinken. Zo betrouwbaar God is, zo is ook mijn prediking. Omdat zijn Zender betrouwbaar is, is ook de door Hem gezonden dienaar dat. Het profiel van de gezondene (zie hier de ondertitel van de commentaar van dr. Van Spanje: Profiel van een Evangeliedienaar) is

hetzelfde als dat van zijn Zender. De apostel ziet scherp dat hier veel op het spel staat. Hij moet het wantrouwen dat er is, overwinnen. Anders is het gedaan met zijn apostolisch gezag, zijn betrouwbaarheid.

De beschuldigingen van de Korinthiers richtten zich blijkbaar niet op de inhoud van de prediking. De betrouwbaarheid van zijn prediking functioneert hier juist als een bewijs dat ook zijn reisplannen betrouwbaar zijn. Nu gaat Paulus nog in zeer hoog beroep. Vers 19, nl. op de Zoon van God, Jezus Christus. Ingeleid door: “Want”. Jezus zelf is de reden van de betrouwbaarheid van het Evangelie. De inhoud van het Evangelie garandeert de betrouwbaarheid. Hij is het thema van het Evangelie. Hij staat bij Paulus centraal, 1 Kor. 2:2.

Hij wordt hier: “de Zoon van God” en “Christus” genoemd. Deze combinatie komt in de brieven van Paulus nergens anders voor, evt. nog in Ef. 4:13, maar dan is het toch anders. Door Jezus de Zoon van God te noemen, geeft Paulus de nauwe relatie tussen Jezus en God aan, Vader en Zoon. Wie Jezus ontmoet, ontmoet de trouw van God. En Jezus is ook de door God beloofde Messias. Hij is trouw aan Zijn belofte. Gods plannen falen nooit. Gods beloften worden heerlijk vervuld. In de komst van de beloofde Christus heeft God alleen “ja” gezegd en het blijft gelukkig ook altijd “ja”. “Hij belichaamt het ja” (NBV). Hij is in de gestalte van het gepredikte Woord tot hen gekomen. Deze Jezus is Korinthe verkondigd. Door Paulus zelf, later door Silvanus (Silas) en Timotheüs. (Hand. 18:1-5) Twee betrouwbare broeders. Door die prediking (onder u, in Korinthe) en onder ons vandaag, worden alle gelovigen bevestigd in Hem. Dat is blijvend. Geen mens die zich ooit op Hem verlaat, valt met Hem om, of kent u soms iemand?

De verwijzing naar de namen van medewerkers van Paulus is uniek. Dit is niet slechts bedoeld als historisch feit. Volgens de bekende OT-ische regel dat op de verklaring van 2 of 3 getuigen een zaak zal vaststaan (Deut. 17:6, 19:15, zie ook 2 Kor. 13:1) wordt door de prediking van dit drietal de betrouwbaarheid onderstreept. Zie voor Silas ook 1 Petrus 5:12. Tenslotte nog iets van Calvijn: “Valse dienst-knechten van Christus schilderen Hem met menigerlei verf tot hun eigen nut en voordeel. Sommigen spelen als met een kaatsbal, alleen om hun eigen scherpzinnigheid te vertonen”.

Vers 20-22

Jezus is Gods bevestiging van de betrouwbaarheid van alle beloften van God. In Hem zijn alle beloften van God: “ja”. God zegt in Hem ja tegen alle gelovigen en geen nee. Paulus schrijft beloften, meervoud. Alle beloften van God zijn in de komst en het werk van Christus vervuld. God komt nooit meer terug op wat Hij ooit heeft beloofd. De beloften van het OT moeten dus gelezen worden met het oog op Christus. Zie Rom. 10:4.

Op hun beurt antwoorden de gelovigen door “amen” te zeggen. Let op 1 Kor. 14:16. Daar blijkt dat als er een dankgebed in de samenkomst van de gemeente uitgesproken werd, uit de gemeente “amen” werd gezegd. Ter bevestiging. Om daarmee te zeggen, dat men het er mee eens was. Daarmee verklaart zij: wij geloven dat het zo is. “Een tipje van de sluier, die over de gemeentelijke bijeenkomsten van die dagen ligt, wordt daarmee opgelicht. Hoezeer dit gebruik ook uit de synagoge stamde, in de gemeente klonk het “amen” met nieuwe zekerheid en spontane vreugde” (Pop). Amen heeft een Hebreeuwse achtergrond en duidt op vastheid en betrouwbaarheid. Het woord werd dus vooral in de liturgie gebruikt. Wie zijn die: “door ons”. In beginsel Pau-

lus zelf en zijn medewerkers, maar ook de gemeenteleden in Korinthe. Zo eren zij God. Het is Gode tot heerlijkheid. De apostelen zijn het die het Woord van God prediken en daardoor wordt de Heere de eer toegebracht. Voor hen zelf is geen eer te behalen.

God vervult Zijn beloften ook in de gelovigen. De betrouwbaarheid van God blijkt niet alleen uit de komst van Christus, maar ook uit de geloofservaring van de gelovigen. Paulus gebruikt vier beelden om aan te geven, dat God in de gelovigen Zijn beloften zal vervullen: God Die ons bevestigt, ons heeft gezalfd, ons heeft verzegeld en de Geest heeft gegeven. De nadruk ligt hierbij op God. Het is Zijn werk in de Zijnen. Mogelijk is hier een verwijzing naar de doop aanwezig, zoals in Rom. 6:3 en Gal. 3:27.

a. Ons met u (vers 21). Indien de Korinthiërs zouden ontkennen dat God Zijn beloften in Paulus waarmaakt, dan ook niet in hen. Maar God bevestigt of verzekert hen. God is het die de gelovigen als een wettig eigendom aan Christus heeft gegeven. Het staat in de tegenwoordige tijd; God zorgt nog voortdurend voor hen. Het is altijd opnieuw nodig, dat God Zelf in ons de barricades opruimt. Van ongeloof, kleingeloof en twijfel.

b. God heeft hen ook gezalfd. Verleden tijd. Dat was toen zij tot geloof en bekering zijn gekomen. Hier klinkt de functie van de OT-ische zalving van koningen, priesters en soms profeten mee. Door de zalving ontving men niet alleen de verzekering door God te zijn aangewezen tot een bepaalde taak, maar men kreeg ook de garantie die taak te kunnen vervullen. In de NT-ische tijd geldt dat iedere gelovige, 1 Petrus 2:9. Allen zijn gezalfd om God te dienen, Zijn wil te volbrengen. Het ambt van alle gelovigen! Deze zalving moet figuurlijk worden verstaan. Het is een geestelijke zalving. Een teken van de mededeling van

de Geest en Zijn gaven. En ook van Christus. “Zij worden door het geloof een lidmaat van Christus en alzo Zijn zalving deelachtig” (HC, zondag 12).

c. Hij heeft de gelovigen ook verzegeld, weer verleden tijd. Een begrijpelijk beeld voor die tijd. Men kende zegels van de keizer en van koningen. Zo heeft God Zijn zegel op de gelovigen gezet. Ze zijn Gods eigendom. Gekocht en betaald. “God verzegelt de zekerheid van Zijn Woord in onze harten” (Calvijn).

d. Hen is ook de Geest gegeven. De Heilige Geest. Voor samenhang van verzegeling en de Geest zie ook Ef. 1:13 en 4:30. Ze vallen samen. De verzegeling bestaat in het geven van de Geest. “Het bezit van de Geest waarborgt verzegeling en zalving en daarmee ook bevestiging” (Grosheide).

Het is een onderpand of voorschot of aanbetaling. Vgl. 2 Kor. 5:5, Efeze 1:14. Door de aanbetaling van de Geest, verplicht God Zich tot het doen van de volledige betaling. De gelovigen mogen er zeker van zijn, dat God hen op de dag van de Heere, de wederkomst, volledige zaligheid zal uitbetalen. Het beste komt dus nog. De Heilige Geest en alles wat Hij meebrengt heet wel de Eersteling. En zoals eerstelingen van de akker altijd de belofte van de gehele oogst in zich droegen, zo ook de Geest als de Eersteling geschonken aan de gelovigen.

Gespreksvragen

1. Begrijpen we de teleurstelling van de gemeente van Korinthe en hun wantrouwen t.o.v. Paulus?
Staan wij zelf bekend als mannen van ja=ja en nee=nee? Is dat belangrijk?
2. Waarom verdedigt Paulus zich zo uitgebreid? Kon hij hen maar beter niet laten praten? Hoe gaan wij om met (on)terechte beschuldigingen?
3. Hebben wij ook wel eens moeite om te lezen wat er staat of stellen wij soms andere geschriften of meningen boven de Schrift? Bijvoorbeeld belijdenisgeschriften, de kantttekeningen, de oudvaders of een preek van die beminde predikant?
4. Betekent vers 20 dat al Gods beloften door de komst en het werk van Christus vervuld zijn?
Hoe staat het dan met de beloften aan gaande het volk Israël?
5. Gezalfd worden door, verzegeld zijn door de Geest is iets wat geschiedt wanneer wij tot geloof in Christus komen. Sommigen maken er van dat de gelovigen daarna nog tot een “second blessing”, een tweede zegen, moeten komen, de z.g.n. doop met de Heilige Geest. Wat hiervan te denken?

11

van de voorzitter

Ds. W. Westland

Gouda 2014

We zien terug op een goede Huishoudelijke Vergadering. Ik wil enkele indrukken weer geven. Na mijn opening met een meditatie

uit Psalm 96 (zie pag. 3), werden de zakelijke punten vlot afgehandeld. Ondertussen moeten we niet onderschatten het vele werk, dat in de afgelopen periode verzet is door onze be-

stuursleden. Het financieel jaarverslag en de begroting 2014 lieten zien, dat de inkomsten en de uitgaven een gezond beeld vertonen, mede door een lichte stijging van ons leden aantal (nu 3497). De herkiesbare bestuursleden werden met grote meerderheid herkozen. Dank voor het vertrouwen, dat u daarmee geeft. En fijn, dat deze bestuursleden zich weer voor een nieuwe periode van 3 jaar willen inzetten voor onze Mannenbond.

Ds. E. de Mots hield een gedegen onderwerp over: Leven in de eindtijd-volharding geboden. Dit onderwerp wordt in de Hervormde Vaan opgenomen, zodat u het nog eens rustig kunt lezen en overdenken. Na een levendige bespreking volgde de rondvraag. Verschillende puntjes, die genoemd zijn, werden een week later in de bestuursvergadering besproken, en zullen nader uitgewerkt worden. Ds. Nap sloot de vergadering rond half vijf af. Er waren ongeveer 90 leden aanwezig, gekomen uit heel het land. Zo sprak ik bijvoorbeeld mannen uit Wapenveld en Goedereede. De collecte bracht het mooie bedrag op van

€ 484,85. Tenslotte dank aan de Regelingscommissie, die alles weer goed had verzorgd.

Nieuwe folders

Er zijn weer nieuwe folders voor ledenwerving. Fijn, dat er in Gouda al zoveel werden meegenomen. Maar u kunt ze ook bestellen via het Bondsbureau in Nijkerk. Juist deze zomerperiode, met een aanloop naar het nieuwe seizoen, is een goede gelegenheid om een persoonlijk gesprek aan te knopen met deze of gene, en dan kunt u daarbij deze folder overhandigen.

Hervormde Vaan

Let u erop dat dit nummer voor 2 maanden is. De volgende Hervormde Vaan verschijnt in juli, en ook dat is een dubbel nummer, nl. juli en augustus. Een goede zomerperiode toegewenst.

Tenslotte

Een hartelijke groet, mede namens de andere bestuursleden.

Ds. P. Molenaar

in the picture

Gezangen in de eredienst

Heel wat vragen zijn er in de loop der jaren gesteld over het zingen van gezangen in de eredienst. In de 19e eeuw was er een zekere dwang om de door de synode ingevoerde gezangen te zingen. Toen hebben

zich nog al eens woelige taferelen afgespeeld, waarbij schorsingen niet geschuwd werden. Alle vrijheid is er nu om uitsluitend de Psalmen te zingen, die toch het stramien van de eredienst zijn in de kerk. Soms was er een

dwang in een enkele (wijk)gemeente. Dan waren er vroeger nog wel eens collega's die Psalm 98:1 opgaven: 'Zingt, zingt een nieuw gezang den Heere'!

Het zingen van de Psalmen heeft door de jaren heen een eenheid en ook een herkenbaarheid binnen de Hervormd-Gereformeerde gemeenten gegeven. Een oude kerkvader zei al dat Gods volk bij de Psalmen leeft. De gemeente zingt dan immers de preek. De Psalmen zijn een Bijbel in de Bijbel. We blijven dan ook duidelijk in het spoor van Luther en Calvijn, die de Psalmen zeer hooggeëerd hebben. Je vindt in de Psalmen Christus terug en ook zie je de christen in het hart. Christus heeft op aarde alleen de Psalmen gezongen. Zelfs aan het kruis is Hij met de Psalmen op Zijn heilige lippen gestorven! Psalmgezag geeft ook rust op de zondag voor de gemeentelieden. Wel gebiedt de eerlijkheid te zeggen, dat met bijzondere feestdagen de gezangen nog wel eens gemist werden vooral door hen, die in gemeenten opgroeiden waar wel gezangen gezongen werden.

Kentering

Binnen de Gereformeerde Bond is er de laatste jaren een duidelijke kentering aan de gang. Ook Schriftgezangen krijgen een plaats in de eredienst. Daarom zie je een zekere bontheid binnen de Bond wat het zingen van Schriftliederen betreft. Er wordt in een groot deel van de oude Bondsgemeenten uit veel bundels gezongen. De ene gemeente zingt liederen uit het Liedboek der kerken, een ander weer uit het nieuwste Liedboek, weer andere gemeenten gebruiken andere bundels, zoals 'Op toonhoogte'. Veel gemeenten zijn nog authentiek gebleven en zingen Psalmberijming van 1773, met enige gezangen. Hoogstens worden dan enkele Kerst- of Paasliederen voor de dienst

op bijzondere feestdagen gezongen. Vergis ik me niet dat na 2004, de droeve scheuring van PKN en HHK, er een veel grotere hang ook naar andere vernieuwingen is gekomen? Het gebeurt nu wel eens, om een voorbeeld van dwang uit eigen kring te noemen, dat 'niet gezangen zingende' dienstdoende predikanten soms ook plaatselijk geweerd worden uit 'gezangen zingende' Bonds(wijk)gemeenten!

Nieuw initiatief

Uit de pers vernamen we dat er een initiatief is van predikanten, organisten, een onderwijzeres, een Neerlandicus om een Liedbundel uit te geven. Er is ook goed overleg geweest met de scriba van de PKN, de Gereformeerde Bond en de Confessionele Vereniging. De initiatiefnemer ds. A. Schroten uit Leerdam verklaarde dat er in veel GB-gemeenten vraag is naar een dergelijke bundel: "Veel gemeenten worstelen met liturgische vragen. Er is vaak principieel wel ruimte voor liederen, waarin het nieuwtestamentisch heil bezongen wordt, maar het ontbreekt aan een goede bundel waaruit kan worden geput. Het gevolg is dat vaak minder geschikte bundels of liederen worden gebruikt. Tegelijk ontstaat op deze manier een grote diversiteit tussen gemeenten die kortgeleden nog één waren in hun liturgie." Verder zei hij dat het de bedoeling is om de gemeenten met deze bundel te dienen. De werkgroep streeft naar een royale bundel met goede kerkliederen voor alle erediensten, waaruit jong en oud onbekommerd naar Schrift en belijdenis kan zingen bij de vertrouwde begeleiding.

Het laatste wat de werkgroep wil, is dat er een nieuwe splijtzwam binnen GB-kring ontstaat, zo stelt de predikant: "Het is absoluut niet vooruitstrevend of vernieuwend bedoeld, als zouden wij ook maar ergens liturgische ver-

nieuwingen willen forceren". Daarmee is dus duidelijk het plan gepresenteerd.

Enkele kanttekeningen

Er is duidelijk een verschuiving in visie op de liturgie. Ook is er een wildgroei van liedbundels. Een broeder en collega uit het midden van de kerk zei in mijn laatste gemeente Dordrecht al: "Bewaar me voor die liedjes, die in Bondsgemeenten worden gezongen, die helemaal moeten inspelen op het gevoel van de gemeente. Houd het dan maar liever op de Psalmen of als men dan toch gezongen wil zingen, zing gewoon uit het Liedboek de gewone gezangen en wees dan gewoon eerlijk om gezangen te zingen". Ik denk dat hij vanuit zijn visie de kerkelijke spijker op de kop sloeg. We moeten inderdaad oppassen voor de emotie en voor een verwende gemeentecultuur, zonder ons af te vragen, wat het Woord eist. De eredienst wordt soms een wensenpakket van gemeenten en vaak is zij aan het verkleuteren door allerlei materiaal dat we toepassen op de zondagse erediensten.

Verwarring

Hoe goed dit initiatief bedoeld zal zijn, om Bijbelgetrouwe liederen te zingen, de verwarring in Hervormd Gereformeerde kring zal eerder toenemen. Gaan we niet een weg, die lijkt op de Gereformeerde Kerk (Vrijgemaakt), die al lang eigen liederenbundels (met alle nadruk op 'eigen') hadden? Tegelijk zien we hoe zij nu theologisch verschuiven. Ook vraag ik me af, of we de geschiedenis van de Hervormd-Gereformeerden zijn vergeeten, waarmee velen zich nog nauw verwant voelen. Mij is altijd geleerd, dat er zeker goede gezangen zijn, maar dat we op zondag de Psalmen en - wel beperkt, volgens de Dordtse regel- enige gezangen zingen. Mij

werd geleerd door een van de voormannen van de Gereformeerde Bond, misschien voor velen ongenueanceerd, maar wel hartelijk gemeend: "Met de gezangen zijn de dwalingen de kerk ingezongen". Dat werd geadstrueerd met ketters, die verkeerde gezangen in de vroege kerk invoerden. Augustinus werd als voorbeeld genoemd die het zingen van de Psalmen voorstond in de Oude Kerk boven andere kerkvaders die wel gezangen invoerden. Jezus heeft ook alleen de Psalmen gezongen. Daarom zijn de Psalmen Nieuwtestamentisch liederen. De Psalmen gaan daarom voorop in de eredienst. We denken dat dit ook alles te maken heeft met het juiste zicht op Israël, die de spiegel is voor de gemeente Gods.

Een oude les

De invoering van de gezangenbundels in de oude Hervormde kerk heeft een toenemende verwarring laten zien. Zelfs zijn op synodes gezangen weer geschrapt, vanwege dwalingen en weer nieuwe ingevoerd. Veel verwarring was er, naarmate nieuwe gezangenbundels een plaats kregen!

Is daarom een Liedbundel invoeren wel goed, hoe nauwkeurig die liederen ook getoetst worden? Verder hoe is het met de kerkbreedte? Wordt er nog overlegd met andere kerken of is het alleen een zaak van de Gereformeerde Bond binnen de PKN? In de liturgie is het belangrijk dat er vanuit de Hervormd-Gereformeerde beweging een accolade geslagen wordt naar die kerken, waarmee we ons verwant weten in de belijdenis. Calvijn kan daarin voor alle kerken een goede gids zijn, die leerde dat alleen wat God gebiedt in de eredienst hoort, zoals dat ook het geval was in de gemeente van Oud en Nieuw Testament, en niet wat een gemeente graag wil, ervaart,

voelt of fijn vindt. Eenvoud en soberheid geven rust in de gemeente Gods.

Veel liederen

Het is de bedoeling dat er vijfhonderd tot zeshonderd liederen worden opgenomen. Die bundel wordt dan groter dan het oude Liedboek van de Kerken van 1973 en iets kleiner dan het allernieuwste Liedboek. Dus niet 'Psalmen en enige gezangen', zoals Dordt voorstond. We vrezen dat de Psalmen in de schaduw komen te staan. We denken ook dat de eenheid binnen de Hervormd-Gereformeerde gemeenten nog meer gaat verdwijnen. Gods dienaren moeten hierin handelen volgens hun geweten, maar afgestemd op het Woord Gods in verantwoordelijkheid tegenover God en de gemeente. Ze zijn 'wel

aller dienaar, maar niemands heer en ook niemands knecht'. In de liturgie kunnen daar wel eens verschillen liggen. Er werd nog wel eens gesproken over 'confessionele predikanten met een gezang', die op een uitnemende wijze de Schrift uitlegden en toepasten, die voor ons als Hervormd-Gereformeerden een groot voorbeeld waren in het ontvouwen van de Schriften.

In verschillende gemeenten hoor ik helaas nu wel eens klagen over te weinig diepgang in de diensten. Liturgische vernieuwingen gaan vaak samen met verslapping in de prediking. Echte liturgie moet op de hemel gericht zijn (zie o.a. Hebreeën 12). In ieder gevallen zullen de lofzangen in de hemel worden gezongen als voortzetting van de liturgie van de echt strijdende kerk op aarde!

15

Lezing Huishoudelijkge Vergadering

Ds. E. de Mots

Leven in de eindtijd: volharding geboden! (1)

Inleiding

Het was tijdens een lezing die een collega hield op een studiedag en wat bij mij bleef hangen. Hij haalde een oud gemeentelid aan die heel erg met haar kinderen en kleinkinderen meeleefde. Eerlijk zei ze tegen hem: "Ik ben zó blij dat ik mijn kinderen vandaag niet hoeft op te voeden. De wereld is zo anders dan vroeger; zo veel harder tegen God". Daarmee zeg ik niets nieuws! Menig ouder en ook grootouder sluit bij deze woorden aan. In het pastoraat kom je het tegen. Ouders en grootouders

die 'gaten' in de familie zien van kerkverlaters. Kan het niet op je afkomen?

Dit kwam ook af op een belijdeniscatechisante. Voor de belijdenisdienst had ze een pers. gesprek. Eerlijk en openhartig sprak zij zich uit tegen haar predikant. Ze legde ook haar vragen op tafel. Dominee, hoe houd ik het vol? Hoe blijf ik het volhouden? God lijkt zo irrelevant als ik a/h werk ben. Ik ben zelf zo 'vergeetachtig'. En er is ook weinig om me heen dat naar Hem verwijst.

Wie zijn oor goed te luister legt, kan meer

voorbeelden noemen. Trouwens: gaat het ons voorbij?! Kán het ook niet bij u/mij leven? Houd ik het wel vol? Word ik niet meegenomen door de tijdgeest? Blijf ik wel overeind? Dat zijn geen vreemde vragen maar vragen die de Bijbel ook niet vreemd zijn. Integendeel! De Heilige Geest heeft ook deze vragen, twijfel en zorgen niet voor ons weggehouden. Er klinkt daarom - vooral in het NT - de doorlopende oproep om te volharden! Volharden in het geloof!

Meerdere Schriftgedeelten kunnen we als uitgangspunt nemen voor dit referaat. Ik koos ervoor om het te beperken tot één aspect: het volharden in de eindtijd. Vandaar de titel ook: Leven in de eindtijd: volharding geboden! De zaak zelf vinden we op vele plaatsen in de Bijbel terug. We zullen het begrip volharding dan ook wat breder bekijken om te zien waar het nu precies om gaat.

We spitsen het wat toe op Jezus woorden: "Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden!"

Achtergrond van de oproep tot volharding: de eindtijd

Sinds Pinksteren leven wij in het laatste der dagen. Petrus heeft het erover in zijn befaamde Pinksterpreek. Jezus werkt dit o.a. concreet uit in Matth. 24. Een rede die bekend staat als eindtijdrede. Globaal zouden we deze eerste 14 verzen van Matth. 24 in drie aspecten kunnen samenvatten: Ten eerste gaat het over tekenen buiten de kerk zoals oorlogen, rampen en geruchten van oorlogen. Ten tweede gaat het om tekenen tégen de kerk zoals vervolgingen, overleveringen en verdrukkingen. En als derde gaat het om tekenen binnen de kerk: valse profeten die opstaan en mensen misleiden.

Te midden van al deze tekenen, klinkt Jezus' appel tot Zijn discipelen om te volharden tot

het einde! Hij geeft er geen uitleg of toelichting bij waarom Hij hiertoe oproept maar het verband is duidelijk! Immers: er klinken duidelijke waarschuwingen voor verleiding! Vs. 4: Pas op dat niemand u misleid. Het gevaar van misleiding ligt op de loer ván en dóór hen die onder en óók in Jezus' Naam optreden! Hun optreden en dat wat zij brengen, lijkt zo echt dat naar Jezus' woord velen erdoor misleid worden!

Ik las hierbij een treffend citaat van de bekende Josephus in zijn boek 'De Joodse oorlog, deel VI': Als het slecht gaat zijn mensen makkelijk te overreden als één of andere oplichter hun verlossing voorspiegelt van de ellende waarin zij zich bevinden. (G. van de Brink, commentaar Mattheüs).

Daarnaast legt Jezus de vinger bij de oorlogen die plaats zullen vinden. Niet alleen op kleine schaal, maar ook op grotere schaal. Oorlogen die steeds vaker zullen voorkomen. We zien het ook vandaag. Er is een site die daarvan een overzicht gemaakt heeft. Over een periode van 15 eeuwen - van de 12e eeuw voor Chr. tot de 3e eeuw na Christus - zijn er volgens onderzoek 40 oorlogen gevoerd. In de 16e en 17e eeuw waren dat al 30 oorlogen per eeuw. En in de vorige eeuw werden ruim 140 oorlogen uitgevochten waaronder, zoals bekend, 2 grote wereldoorlogen.

Deze grote stijging geldt ook voor hongersnoden en aardbevingen. Er zijn nog nooit zoveel mensen geweest die niets of weinig te eten hebben als in onze tijd. Dat heeft ook te maken met de klimaatverandering, de ontbossing en oprukkende woestijn. Ook het aantal aardbevingen stijgt. Zo heeft men berekend - om nog wat te noemen - dat er tussen 1897 en 1966 27 aardbevingen waren. Met een kracht van meer dan 6 op de schaal van Richter. In de laatste 10 jaar waren dat er al 144.

En dan nog het laatste wat Jezus noemt kort voordat Hij de oproep doet om te volharden tot het einde. De verdrukkingen en de vervolgingen. Met daarnaast toenemende wetteloosheid en ook verkillung. De jaarlijks gepubliceerde ranglijst van Open Doors laat zien dat wereldwijd, de vervolging toeneemt. Het betreft vooral landen en daarmee christenen in Afrika. Her en der is een opmars te zien van de Islam. Er zijn landen als Irak en Syrië waar het aantal christenen en daarmee gemeenten zéér drastisch slonk!

In één zin (vers 12) spreekt Jezus ook van de toenemende weerstand tegen Zijn goddelijke wetten. Er zal sprake zijn van verloedering en verwildering. Normloosheid en wetteloosheid. Afval van God. Allemaal gepaard gaande met een verkillen van de liefde voor God en de naaste. Het wordt kouder.... Ik weet niet of we daar de uitspraak van Geert Wilders ook een symptoom van mogen noemen?! Het gaat in ieder geval om zaken die de gemeente van Christus en dus ook u en mij niet voorbij gaan!

Het belang van volharding

In dát kader en tegen déze achtergrond roept Jezus Zijn gemeente op om te volharden tot het einde! Het tegenovergestelde ervan ligt nl. op de loer: verslappen, verflauwen of 't zelfs helemaal opgeven! Niet bestand tegen de druk en/of de verleiding die van buitenaf of ook van binnenuit op ons af komt! We moeten echter wel eerlijk zeggen en constateren dat die oproep tot volharding niet heel nieuw is. Alsof dat hier voor het eerst valt! Zeker niet! Bezig met de Bijbel, weten we dat als mv-leden toch wel?

Ik zou het begrip volharding een kernwoord willen noemen van de christelijke gemeente! Niet alleen maar een kernwoord maar ook een

grondhouding. Een houding eigen aan oprecht geloof. Al lezen we er ook al van in het OT en werd het toen ook wel beoefend, het is toch vooral iets van het NT. Het is daarom ook een Pinksterwoord! Na Pinksteren zien we de gemeente in volharding bijeen! Nu gaat het niet altijd om hetzelfde grondwoord maar hier zien we wel waartoe de H. Geest brengt! Er is bij de eerste christengemeente sprake van volharding in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden. Volharding als een grondhouding!

En niet alleen als grondhouding maar ook als een houding die verbonden is aan het oprechte geloof. Ze is niet hetzelfde als geloof, maar heeft wel alles met het geloof te maken. En dat blijkt ook wel: Onze belijdenis - ik doel op de Dordtse Leerregels - besteed er maar liefst een heel hoofdstuk aan. Bekend onder het opschrift 'De volharding der heiligen'. Dat laat ons zien: het hóórt bij het geloof! Het past allen die gewassen zijn in het bloed van de Heere Jezus en geheiligd door de Heilige Geest!

Waar geen geloof is, is geen volharding! Maar waar genade is, omhelst zij én geloof én volharding! Het is niet minder belangrijk dan het appel om vrucht te dragen! Of om: de goede strijd te strijden! Het is verbonden met het geloof, met het gebed (Volhard in het gebed), vervolging en verdrukking. Jezus zegt zelfs van de gemeente Thyatira: Ik ken uw werken, de liefde, het geloof, uw volharding!

Wijzigingen adresboekje 2011

De volgende wijzigingen doorvoeren:

- 1) de MV "Onderzoekt de Schriften" te Ermelo (blz. 16) heeft een nieuwe voorzitter: ds. J. Boer, Retiefstraat 219, 3851 AG Ermelo.
- 2) de MV "tot de Wet en de Getuigenis" te Elburg (blz. 14) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. H.J. van het Goor, IJsselmeerweg 8, 8081 KG Elburg.
- 3) de MV "Johannes Calvijn" te Zoetermeer (blz. 9) heeft een nieuwe secretaris: dhr. P. J.M. Grimmon, Tarweakker 68, 2723 TE Zoetermeer; en een nieuwe penningmeester: dhr. A. Pos, Christinastraat 59, 2731 EZ Benthuisen.
- 4) de Mannenstudiekring "Calvijn" te Gorinchem (blz. 3) heeft een nieuwe penningmeester: dhr. W. de Jong, Colvenierstraat 8A, 4205 JN Gorinchem.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl.

komt om de aarde de richten, de wereld in gerechtigheid. Hoe spoedig kan dit al zijn. Deze middag staat onder verantwoording van de gezamenlijke mannenverenigingen in de Streek Nunspeet. Contactpersoon: Henk van het Goor, IJsselmeerweg 8, Elburg.
e-mailadres: Henk.goor@kpnmail.nl.
Tel.: 06-25526018.

overlijdensberichten

Met droefheid geven wij kennis van het overlijden van ons trouwe lid

HENDRIK KLEIN

op de leeftijd van 87 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen in dit verlies.

Bestuur en leden
M.V. „Onderzoekt de Schriften”

Harderwijk, 3 april 2014

Themamiddag voor het hele gezin op D.V. zaterdagmiddag 21 juni 2014

SCHIJN OF ZIJN

In het licht van de naderende oordeelsdag en naar aanleiding van de gelijkenis van de vijf dwaze en vijf wijze maagden.

Sprekers: Ds. J. Belder uit Dordrecht en
Ds. R. van de Kamp uit Barneveld.

Datum: D.V. 21 juni 2014.

Aanvang: 14:00 uur vanaf 13:45 uur zingen
inloop 13.30 uur. Sluiting 16.30 uur.

Plaats: Hervormde Kerk, Zuiderzeestraatweg
te Oldebroek.

Komt allen deze middag naar Oldebroek en hoor het Woord van Jezus Christus opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar het eeuwige leven zal hebben. Horen wij zijn voetstappen al? Hij komt, Hij

Psalms 3 vers 2 berijmd.

Op Zijn tijd heeft de Heere tot Zich genomen ons trouw en gewaardeerd lid

JOHANNES VAN BIJSTERVELD

op de leeftijd van 73 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen in dit verlies.

Bestuur en leden van de
mannenvereniging 'Filippus'
te Oudewater

6 maart 2014

*"Dan zouden zij op God vertrouwen,
Gods grote daden niet vergeten"*

Op 17 maart 2014 is plotseling uit ons
midden weggenomen ons lid

THEO MUILWIJK

op de leeftijd van 62 jaar.

De Heere trooste zijn vrouw, kinderen en
kleinkinderen in hun verdriet.

Bestuur en leden
mannenvereniging
„IMMANUËL” te Stedum

Stedum, maart 2014

*Dan ga ik op tot Gods altaren
Tot God, mijn God, de bron van vreugd.
Psalm 43 : 4 (berijmd)*

Op 23 april 2014 werd door de HEERE
op Zijn tijd uit dit leven weggenomen ons
gewaardeerd lid

WOUTER PRIEM

in de leeftijd van 67 jaar.

De HEERE vertrooste zijn vrouw,
kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging
„Onderzoekt de Schriften”

Epe, april 2014

*'t Goed dat nimmermeer vergaat,
Zal hij ongestoord verwerven,
En zijn Godgeheiligd zaad
Zal 't gezegend aardrijk erven.
Psalm 25:6b (berijmd)*

Op 23 april 2014 is in de HEERE ontsla-
pen ons zeer trouwe lid en oud voorzitter

HENDRIK JACOB REBEL

op de leeftijd van 88 jaar.

Met grote dankbaarheid herinneren wij
ons zijn grote Bijbelkennis, zijn grote
liefde voor Gods Woord en zijn betrokken
aanwezigheid op onze verenigingsavon-
den.

De HEERE vertroostte zijn echtgenote,
kinderen, kleinkinderen, achterklein-
kinderen en verdere familie met Zijn
genadige nabijheid.

Bestuur en leden van de
Hervormde Mannenvereniging op G.G.
„Onderzoekt de Schriften”
Hoevelaken

Hoevelaken, april 2014

Met droefheid hebben wij kennis
genomen van het overlijden van ons
gewaardeerd oud-bestuurslid

HENDRIK JACOB REBEL

in de gezegende leeftijd van 88 jaar.

De Heere schenke Zijn troost en
nabijheid aan zijn vrouw, kinderen,
klein- en achterkleinkinderen.

Bestuur en leden
van de streek Nijkerk

Nijkerk, april 2014

IK BEN DIE IK BEN

Beeld van God in een beeldcultuur

Sprekers: prof. dr. H.G.L. Peels (oudtestamenticus TUA) en
drs. J.A. Eijmael (klinisch psycholoog Eleos)

D.V. 24 mei 2014, 16.00–22.00 uur
Locatie: Driestar Gouda

VERDIEPINGS 25⁺
CONFERENTIE

Meld je aan op: www.verdiepingsconferentie.nl